

Во ова продолжение за читателите на порталот „Македонска нација“ ќе претставиме дел од „Библскиот речник“, преку имињата, зборовите, изразите, називите, лексикографските термини...: од Петар - еден од тројцата омиленни Христови ученици, до терминот Помазание - излевање на масло на неког на главата, или на некој предмет

Петар - еден од тројцата омиленни Христови ученици. Познат е и како Симон Петар, Симон или Кифа (со значење на „камен“). Потекнувал од рибарското село Витсаида на брегот на Галилејското Езеро, а со брат му Андреј биле рибари. Името Петар или Кифа значи *камен, карпа*, му го дал Исус, со зборовите: „Ти си Петар (Кифа) и на тој камен ќе ја изградам црквата Своја (Мт 16, 18)“. Ги предводел апостолите и прв проповедал меѓу паганите. Се одрекол од Христот три пати, а пред да Тој да воскресне Петар три пати Му ја посведочил својата љубов на Исус. На Педесетница, по слегувањето на Светиот Дух, смело проповедал пред група луѓе во Ерусалим. Тогаш поверувале и се крстиле околу 3000 луѓе (Дап 2:41). Во почетокот им проповедал само на Евреите, но Бог во визија во Јопа му наложил да зборува и пред другите. Царот Ирод го уапсил, но на молба на христијаните го ослободил (Дап 12,3-11). Напишал две новозаветни посланија во Рим. Според преданието умрел со маченичка смрт на крст, распнат со нозете нагоре, по наредба на царот Нерон, околу 67-68 г.

Петрови посланија, 1 и 2 - првото е пишувано за време на гонењето на христијаните околу 65г., а второто подоцна. Им пружиле поддршка на христијаните кои биле подложени на страшни прогони и ги опоменува на лажните пророци. Спаѓаат во групата на „соборни“ посланија.

Петефри (Потифар) - капетан на телесната гарда на египетскиот фараон, го купил

Јосиф од Мидјаните и го поставил за пехарник. Но по лажната оптужба од жена му, Јосиф бил фрлен во темница (1 Мој37,36).

Петокнижие - в. Пентатеух.

Печат - на првосвештеникот, кој бил ставен на каменот со кој бил затворен гробот на Исус (Мт 27,66).

Печка огнена - заграден простор во кој се наложува оган или се пече леб, грнчарски производи, се затоплува куката или, пак, се топи руда (Мт 13,42). Во преносно значење, означува вечни маки. Тројцата другари на Даниил биле фрлени во една таква печка (Дан 3).

Пешадијци - војниците што трчале покрај бојните коли во битките (1 Цар8,11).

Писидија - дел во јужна Мала Азија и во римската провинција Галатија. Апостолите Павле и Варнава два пати поминале оттаму (Дап 13,14-51; 14,24).

Писмо - областа на „Плодната полумесечина“, му дала на човештвото писмо, како трето средство за изразување на човечките мисли. Веројатно под влијание на сликовитото писмо на Египќаните, семитските работници на Синај развиле свој посебен начин на пишување. Тоа била првата фаза од северосемитското писмо, кое е директен предок на латиницата. Се користело во Палестина, Ханаан и Феникија. Кон крајот на 9 в.лр.И.Х. го прифатиле и античките Грци, а од таму се раширило во Рим, а понатаму и низ целиот свет.

Плач Еремиин - дваесет и петта-та книга од СЗ, се состои од пет песни со кои се оплакува разору-вањето на Ерусалим (во 587 г.пр.И.Х.). Некои научници веру-ваат дека се пишувани од повеќе автори, во Вавилон, но според преданието нивни автор е про-рокот Еремија (Еремија).

Плодната полумесечина - израз искован од современиот научник Џ.Бристид, со кој ја означил плодната површина во облик на полумесечина, која се простира од реките Еуфрат и Тигар, а вообичаено позната како Месопотамија (Меѓуречје), па преку Сирија и Средоземното Море и западно до Палестина и долината на Нил во Египет. Таму се појавиле повеќе значајни древни култури, а откриени се и мноштво стари градови: Ур, Мари, Нузи, Алаке и др. Низ тие краеве поминувале Асирците, Хетитите. Таму се развивала еврејската традиција. Овој регион бил мост меѓу Европа, Азија и Африка за војските, трговците и поклониците . Значаен е и во денешно време.

Покривало - (1 Мој 24,65; 20,16), неопходен дел од источната женска облека. Еврејките не оделе постојано со покриено лице. Покривалото ја означувало скромноста и покорноста на мажот. Затоа веројатно апостолот Павле им препорачувал на жените на јавните собири да имаат покривала на главите (1 Кор 11,3-10). Мојсеј по враќањето од Синај носел покривало, зашто лицето многу му сјаело (2 Мој 34,33). Во Скинијата и во храмот со тешка завеса (покривало) се одвојувал просторот на Светињата над светињите. Расцепувањето на таа завеса, во моментот на смртта на Христос, означува крај на обредниот закон, кој ги одвојува Евреите од незнабошците. Во Ис 25,7 се наведува дека сите народи се покриени со покривало, што го означува нивното незнаење и суеверие.

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

▣ ПЕТКО ЗЛАТЕСКИ И

▣ СЛАВЕ КАТИН